

Notat

Klik og vælg dato
J.nr. 2017-4302

Kontor:
Moms, afgifter og told

Initialer:
hnh

Grund- og nærhedsnotat om EU-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om import af kulturgenstande. KOM(2017)375 af 13. juli 2017

Notatet fremsendes også til Folketingets Skatteudvalg og Kulturudvalg.

Nyt notat

1. Resume

EU-Kommissionen har den 13. juli 2017 (modtaget på dansk den 25. juli 2017) fremlagt forslag til en ny forordning om import af kulturgenstande til EU. Forslaget, der følger af handlingsplanen med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme fra 2016, indebærer, at kulturgenstande, der ønskes importeret til EU, underlægges regler om importtilladelser eller importerklæringer, i fald de står nævnt i forordningen og har en alder på mindst 250 år.

Forslagets sigte er at forhindre finansiering af terror ved at indføre fælles definitioner af kulturgenstande i forbindelse med import, sikre at importører udviser passende omhu ved køb af kulturgenstande fra tredje-lande, at der udarbejdes standardoplysninger til bekræftelse af, at kulturgenstandene er lovlige, indføres effektive afskrækkende foranstaltninger mod ulovlig handel, og at interesserede parter tilskyndes til aktivt at engagere sig i beskyttelsen af kulturarv.

Regeringen ser overordnet positivt på forslaget, der er fremsat med hjemmel i TEUF, særligt artikel 3 om enekompetence og artikel 207 om den fælles handelspolitik. Forslaget behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Regeringen vurderer samtidig, at der er elementer i forslaget, som vil skulle behyses og konkretiseres nærmere, så midlerne står mål med hensigten med forslaget.

Forslaget vurderes ikke umiddelbart at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser, idet der dog - afhængig af det faktiske omfang af anvendelsen samt forslagens endelige udformning - kan være et øget ressourceforbrug i forbindelse med administrationen af de foreslåede regler. Forslaget vurderes ikke umiddelbart at have samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

2. Baggrund

Der har de senere år været stigende fokus på finansiering af terrorisme. Forslaget skal således ses som led i udfoldningen af initiativerne i handlingsplanen med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme fra 2016.

I Romerklæringen af 25. marts 2017 gentog stats- og regeringscheferne i de 27 medlemsstater og lederne af EU-institutionerne deres løfte om at beskytte kulturarven og den kulturelle mangfoldighed. Der lægges op til, at bekæmpelsen af ulovlig handel med kulturgenstande skal være et af EU's centrale indsatsområder i løbet af 2018, som er det europæiske år for kulturarv.

På internationalt plan skal forslaget også ses i lyset af G20-ledernes erklæring af 8. juli 2017, hvori de bekræftede deres engagement i at tackle alternative kilder til terrorfinansiering, herunder plyndring og smugling af antikviteter, ligesom FN's Sikkerhedsråd ved resolution 2347(2017) opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig handel med kulturgenstande, særligt hvis denne handel foregår i forbindelse med væbnede konflikter og drives af terrorgrupper. Desuden opfordrede kulturministrene i G7 i marts 2017 alle stater til at forbyde ulovlig handel på tværs af grænserne med stjålne kulturgenstande og understregede betydningen af at øge samarbejdet mellem internationale retslige og retshåndhævende myndigheder.

Retsgrundlag

Forslaget er baseret på traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særligt artikel 3 (områder med enekompetence) og artikel 207 (bestemmelserne om en fælles handelspolitik).

3. Formål og indhold

Initiativet sigter mod at forhindre import til og opbevaring i EU af kulturgenstande, der er ulovligt eksporteret fra et tredjeland og således at begrænse ulovlig handel med kulturgenstande, bekæmpe finansiering af terrorisme og beskytte kulturarven, særligt arkæologiske genstande fra oprindelseslande, som er ramt af væbnet konflikt.

Udkastet indeholder blandt andet en række forslag til definitioner af begreber så som ”kulturgenstand”, ”oprindelsesland” og ”eksportland”.

Forslaget til forordning indeholder desuden bestemmelser om, at kulturgenstande alene kan indføres i Unionens toldområde, hvis de er omfattet af en importtilladelse, eller der er indgivet en importørerklæring. Endvidere lægges der op til, at kulturgenstande fortsat vil kunne indføres midlertidigt til uddannelsesmæssige, videnskabelige eller forskningsmæssige formål, eller hvis det er nødvendigt med et midlertidigt tilflugtssted for at beskytte dem mod ødelæggelse og tab, fordi oprindelseslandet er ramt af væbnet konflikt eller en naturkatastrofe. Desuden fastlægges i forslaget de situationer, hvor der kræves en importtilladelse hhv. en importørerklæring, hvem der skal ansøge om/udfærdige disse, betingelserne for dette og midlerne hertil, samt hvilken myndighed i medlemsstaten de kan indhentes hos/skal forelægges for.

Kommissionen foreslås tillagt beføjelse til at vedtage gennemførselsretsakter, der kan fastlægge skabelonen for ansøgningen om licens/importørerklæringen samt de nærmere regler for fremlæggelse og behandling af ansøgningen/importørerklæringen.

Der er i forslaget fastlagt, at der ansøges om importtilladelse hos den kompetente myndighed, og der er fastlagt bestemmelser om toldmyndighedernes kontrol- og verifikationsforanstaltninger, herunder om toldmyndighedernes mulighed for at tilbageholde kulturgenstande, fordi det ikke kan bevises, at de berørte genstande er blevet eksporteret fra oprindelseslandet på lovlig vis. Toldmyndighederne kan begrænse antallet af toldsteder, som kulturgoder kan indføres via, og Kommissionen forpligtes til at offentliggøre lister over disse toldsteder.

Udkastet pålægger medlemsstaterne at organisere samarbejdet mellem deres kompetente myndigheder og at indføre sanktioner for overtrædelse af forordningen. Der er inkluderet bestemmelser om en fremtidig udvikling af en elektronisk database til at lette lagringen og udvekslingen af oplysninger, navnlig vedrørende importørerklæringer og udstedte importtilladelser. Forslaget indeholder ikke noget om, hvem der skal gøre dette.

Medlemsstaterne foreslås pålagt at tilrettelægge passende uddannelsesaktiviteter for de myndigheder, som de har udpeget med henblik på gennemførelse af denne forordning, samt oplysningskampagner for at underrette potentielle købere om reglerne og få dem til at afholde sig fra at købe kulturgenstande fra tredjelande, når de ikke kender til deres oprindelse.

Kommissionen foreslås tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, hvorved Kommissionen gives mulighed for - om nødvendigt - at tilpasse minimumsalderen (i forslaget fastlagt til 250 år), eller hvilke kategorier af kulturgenstande som kræver en importtilladelse (på basis af ændrede omstændigheder og erfaringerne med anvendelsen af reglerne). Også de i bilaget anvendte tariffkoder gives Kommissionen beføjelse til at ajourføre, hvis der sker ændringer i anvendelse af de internationalt fastsatte klassificeringer.

Der lægges op til, at et komitologiudvalg skal bistå Kommissionen med gennemførelsen af denne forordning.

Det foreslås, at kommissionen periodisk indhenter oplysninger fra medlemsstaterne om anvendelsen af forordningen og udarbejder en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Den første rapport foreslås at blive fremlagt tre år efter forordningens anvendelsesdato.

Forordningen foreslås at træde i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i EU-Tidene og at finde anvendelse fra den 1. januar 2019.

4. Europa-Parlamentets holdning

Forslaget vedtages i fælles beslutningstagen mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Europa-Parlamentets holdning kendes endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Overvejelser om nærhedsprincippet er ikke relevant, da forslaget er omfattet af bestemmelserne om enekompetence.

I forhold til proportionalitet anfører Kommissionen følgende som begrundelse for forslaget:

”Det foretrukne politikvalg kombinerer lovgivningsmæssige med ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger. Den foreslåede lovgivningsmæssige foranstaltning gælder for en bred klasse af kulturgenstande, uden at dette begrænser den lovlige handel takket være bestemmelsen om en minimumsalder på 250 år for sådanne goder. Minimumsalderen sikrer en passende balance i forhold til de gældende regler i nogle andre jurisdiktioner og vil hjælpe med at sikre en ensartet tilgang på internationalt plan. Samtidig vil der være forskel på omfanget af den kontrol, der skal foretages forud for indførsel i Unionens toldområde, afhængigt af den formodede plyndringsrisiko for visse kategorier af kulturgenstande, f.eks. arkæologiske fund eller dele af monumenter.”

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af nærhedsprincippet. Som Kommissionen anfører, vil uensartede regler på EU's ydre grænser kunne medføre huller i lovgivningen, der vil kunne anvendes i forbindelse med fx finansiering af terror mv.

Regeringen finder, at der er behov for flere informationer for at vurdere, om forslaget reelt er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, herunder om forslaget for at minimere risikoen for finansiering af terror gennem ulovlig handel med kulturgenstande, indebærer en ikke-proportionel belastning af den i øvrigt lovlige handel med kulturgenstande.

6. Gældende dansk ret

Der findes ikke i dag regler, der specifikt regulerer import af kunstgenstande – udover de almindelige regler omkring import af varer til EU/Danmark, som følger af EU-Toldkodeks og den danske toldlov, samt hvad der følger af lov nr. 521 fra 2010 om tilbagelevering og overførelse af stjålne eller ulovligt udførte kulturgenstande, som udgør den danske implementering af UNIDROIT konventionen.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordningen vil være direkte gældende. Forordningen forventes umiddelbart ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Derudover er det umiddelbart vurderingen, at toldmyndighedernes kontrol af overensstemmelse mellem de varer, der indføres, og nye tilladelser og erklæringer, vil kunne dækkes under de eksisterende bestemmelser om kontrol med varer, der kommer til EU, ligesom de sanktionsmæssige regler, der i dag findes i toldloven for overtrædelse af fx dokumentationskrav mv., vil kunne finde anvendelse på disse nye tilladelser og erklæringer.

Statsfinansielle konsekvenser

Overordnet set vil gennemførelse af forordningsudkastet medføre kontrol med – og dermed medvirke til at forhindre eller mindske – anvendelsen af illegal handel med kulturgenstande. Hvorvidt dette får virkning på statsfinanserne er dog usikkert, ikke mindst

fordi omfanget af handlen på området ikke kendes. KOM vurderer ikke, at forslaget vil have større virkning på EU's budget.

Det er på nuværende tidspunkt meget svært at vurdere forslagets administrative konsekvenser for SKAT og Kulturministeriet. Dette skyldes ikke mindst, at det ikke er muligt at give et skøn over den administrative byrde, der vil være ved at udstede importtilladelser, og at det ikke er muligt at give et skøn over antallet af kulturgenstande, der vil være omfattet, og dermed antal kontroller mv., der vil skulle udføres, idet der ikke i dag findes tal for, hvor mange genstande, der indføres – hverken til EU eller til Danmark - af de kulturgenstande, der foreslås omfattet af forslaget. Der findes alene tal for værdierne af de genstande, der importeres, men da kunstgenstande kan variere i pris, og at de toldpositioner, som disse genstande indgår i, omfatter flere varer end forordningen dækker, findes hverken hos EU-Kommissionen eller SKAT tal, der kan bruges til skøn. Samtidig indeholder EU-Kommissionens forslag ingen informationer om den risikoanalyse, der må antages at skulle ligge til grund for kontrol af kulturgenstande, hvor der ikke fremlægges de påkrævede dokumenter.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser på Kulturministeriets område, finder ministeriet på baggrund af ovenstående, at der er behov for en nærmere undersøgelse. Det er derfor for tidligt at vurdere dette spørgsmål, herunder finansieringen af udgifterne endeligt.

SKAT skønner, at der vil blive et vist administrativt ressourceforbrug som følge af forordningen, der indebærer, at SKAT vil skulle foretage dokumentkontrol ved ekspeditionsstederne, håndtere angivelser samt udføre en eventuel fysisk kontrol af de pågældende genstande. SKAT vurderer dog, at opgaven – afhængig af den nærmere udmøntning i de supplerende retsakter – vil kunne holdes inden for de eksisterende rammer. SKAT's skøn baseres på, at SKAT ikke vil have rollen som kompetent myndighed i forhold til forordningen – herunder, at det ikke er SKAT, der vil skulle stå for udstedelse af importtilladelser.

Det er i forordningsforslagets artikel 4, 5 og 9 fastsat, at Kommissionen kan fastsætte delegerede og gennemførende retsakter. Det kan ikke udelukkes, at dette vil kunne få administrative konsekvenser for SKAT og Kulturministeriet, herunder i forhold til den elektroniske løsning, som forordningsforslaget lægger op til, skal etableres (opbygning af databank) og den risikoanalyse m.v., der skal etableres. Det samme gælder i forhold til opbygning af de kompetencer, der skal til for at kunne udstede tilladelser; kompetencer, der ikke ses at være tilstede i Danmark i dag.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

På baggrund af de indkomne høringssvar vurderes gennemførelsen af forordningen ikke umiddelbart at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet i Danmark, idet den legale handel med de omfattede genstande dog vil skulle fremlægge dokumentation i form af importtilladelse eller erklæringer mv., der i hvert fald i visse tilfælde vil ligge ud over de dokumentationskrav, der allerede findes i henhold til

UNESCO-regler mv. Det er i den sammenhæng væsentligt, at forordningens bestemmelser gøres så præcise som muligt, så kun genstande, der faktisk bør omfattes, faktisk omfattes.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke umiddelbart at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forslaget har været til høring i kultur- og toldkredse med høringsfrist den 30. august 2017.

Der er modtaget følgende bemærkninger til forslaget:

Kunstakademiets Konservatorskole tilslutter sig forslag til EU-forordning om kontrol med import af kulturgoder som fremsat af EU-Kommissionen den 13. juli med det formål at forhindre import og opbevaring i EU af kulturgenstande, som eksporteres ulovligt fra et tredjeland.

Konservatorskolen har igennem mere end to årtier undervist (både på bachelor og kandidatniveau) i betydningen af kulturarv og den internationale lovgivning, der beskytter kulturarv og Danmarks relationer til den folkeretlige lovgivning på området med et særligt fokus på især Haagkonventionen (1954 med tilhørende protokoller) samt Konventionen mod illegal handel med kulturgenstande (UNESCO 1970).

Med den seneste optrapning af bevidst ødelæggelse af kulturarv, især i Mellemøsten, har Konservatorskolen skærpet fokus på krig og kulturarv, som er et tema i efterårssemestrets kandidatkursus om kulturbevaring. Dette sker i samarbejde med Københavns Universitet.

Kunstakademiets Konservatorskole kan derfor kun tilslutte sig, at der med det fremsatte forslag til EU-forordning bliver skabt et fælles europæisk regelsæt for at kontrollere importen af kulturgoder.

ICOM Danmark og Blue Shield Denmark udtrykker, at et tiltag på EU-niveau er nødvendigt og sender et markant signal om vigtigheden af at få stoppet den illegale handel med den fælles kulturarv. For ICOM og Blue Shield er det væsentlige ved forordningen den tænkte beskyttelse af kulturarven og den følgende begrænsning af den illegale handel og finansiering af terrorisme. En stærk forståelse af egen kultur og historie har en samfundsstabiliserende effekt og gør mennesker alle steder bedre i stand til at træffe kritiske og oplyste beslutninger. Dermed er en styrkelse af kulturarven med til at modgå terrorisme, og mindske den illegale handel med kulturgenstande. Som tiltag bakker ICOM Danmark og Blue Shield Danmark derfor op om en god og gennearbejdet forordning om import af kulturgenstande til EU.

Forslaget, som det foreligger nu, har dog nogle områder, hvor der savnes klarhed og en mere konsekvent holdning til, hvad betydelig kulturarv er, og hvilke typer af genstande der skal være særligt fokus på. Forordningen fokuserer i alt for høj grad på de aktuelle kriser og krige i Syrien, Afghanistan og Irak. Dette er en uheldig begrænsning i forhold til en generel EU-forordning om import af kulturgenstande.

I forhold til *kategorier af beskyttede genstande* virker det utilstrækkeligt at fokusere så relativt ensidigt på arkæologi og dele af bygninger og monumenter.

Hvad angår *definitionen af genstande, der er omfattet af forordningen*, er de benyttede kategorier af genstande misvisende og uklart defineret. Nogle af kategorierne (f.eks. j og k) har en minimumsalder i forhold til forordningen på 250 års aldersgrænse, da lydarkiver, foto, frimærker etc. alle er væsentlig yngre end 250 år og samtidig udgør en meget væsentlig del af kulturarven, som kan frygtes er eller vil blive genstand for omfattende illegal handel. Definitionen af arkæologisk materiale er endvidere et problem. I Unidroit konventionen fra 1995 opereres der med de omtrent samme kategorier. Det er imidlertid sjældent, at en genstand, såsom en skål af metal, keramik eller glas, i forbindelse med handel og import optræder med jord på, der afslører, at den stammer fra en udgravning. Spørgsmålet er, hvordan man så i praksis kan skelne om en skål er udgravet eller har befundet sig over jorden, siden den blev skabt. Kategorierne er alt i alt uklare og generelle og vil derfor skabe store udfordringer og give muligheder for smuthuller, når de skal anvendes i praksis. I forhold til *proportionalitetsprincippet – 250 års grænsen* ses denne grænse snarere som et udtryk for at lette handlen mest muligt. Det er ganske vist en mulighed at ændre aldersbestemmelsen for visse kategorier, men bestemmelsen bliver absurd, idet der henvises til kategorier, hvor ingen genstande vil kunne have den definerede alder. Derfor anbefales det, at der sættes differentierede aldersbestemmelser inden for de forskellige kategorier, ligesom det foreslås, at der i tilknytning til en aldersbestemmelse også medtænkes kulturhistorisk værdi, som skal prioriteres højere end alder.

Med hensyn til *dokumentation* peges der på, at der ved import fra UNESCO 1970-lande uden for EU blot kræves en eksporttilladelse, dokumentation om ejerforhold, salgsaftale, forsikring, transport. Dvs. alt sammen ting, der ikke har noget med genstandens tidligere proveniens at gøre. Hvis eksporttilladelsen udelukkende drejer sig om at forhindre, at genstande med særlig interesse for eksportlandet eksporteres, tvivles der på, at man her ved forhindrer import af ulovlige genstande de i EU. Det anerkendes, at det kontrollerende arbejde vil blive omfattende, men der peges samtidig på, at området bør have fokus.

Endelig nævnes det i forhold til *genstandens ophav og proveniens*, at det må det være centralt at medtænke, på hvilken måde museer verden over arbejder efter principper om kulturgensstandes legalitet og ophav. Disse er beskrevet i ICOM's etiske regler, og det foreslås, at denne tilgang til begrebet "kulturgensstande" bliver inkorporeret i teksten til forordningen. Enten ved at have en henvisning til ICOMS's etiske regler, eller ved at følge ånden i disse. Der peges på, at importører, antikvitethandler, auktionshuse og handlende bør

have kendskab til de museumsetiske regler og betragte disse som retningsgivende for alle, som kommer i berøring med transport og import af kulturgenstande.

Øvrige hørte har enten oplyst, at de ikke havde bemærkninger eller har ikke svaret på høringsen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene forventes overordnet at være positive over for sigtet med forslaget. Der forventes dog en vis skepsis over for, om metoden med importtilladelse og importerklæringer er proportionel, og om forslaget ikke medfører unødvendige byrder på den legale handel. Det forventes desuden, at en række lande vil søge at begrænse forslaget til at omfatte anti-terror-finansiering, og at der vil blive efterspurgt ”beviser” for, at der er en generel sammenhæng mellem handel med kulturgoder og terror-finansiering.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der skal bekæmpe terrorfinansiering. Regeringen er således overordnet positiv over for forslagets formål i den henseende, om end det ikke er helt klart, om der er en generel sammenhæng mellem handel med kulturgoder og terror-finansiering. Regeringen finder det ikke hensigtsmæssigt, at der med dette forslag – der har rod i anti-terrordagsordenen – skal forfølges et bredere kulturarvsbevarende formål.

Der lægges med forslaget op til, at der indføres EU-regler, der gør det ens at importere de omfattede kulturgenstande – uanset hvor i EU, de indføres. Dette synes regeringen er en god vej at gå.

Regeringen er dog ikke på nuværende tidspunkt overbevist om, at et omfattende system med importtilladelser og -erklæringer, der vil udgøre en administrativ byrde for de legale handlende, er den mest optimale og effektive metode at anvende. Ikke mindst fordi det – afhængig af, hvor omkostnings- og administrativt tungt det bliver – risikerer at gøre gevinsten ved illegal handel endnu større, end tilfældet er i dag.

Regeringen finder det dog positivt, at der i givet fald indføres fælles modeller for importtilladelser og erklæringer, og at der indsamles data, så den kontrol, der skal udføres, kan blive så effektiv såvel administrativt som omkostningsmæssigt som muligt.

Det skal dog yderligere afklares, hvad forslaget omfatter omkring datadelen og det påtænkte it-system. Set i lyset af de tidligere erfaringer med EU-toldkodeks vil regeringen udtrykke bekymring for de afledte delegerede og implementerende retsakter og deres mulige meromkostninger og administrative byrder. Der vil derfor fra dansk side blive lagt vægt på, at eventuelle administrative byrder skal være proportionelle med de fordele, der vil være af it-løsninger, og at nye it-løsninger ikke vil medføre behov for yderligere finansiering for medlemsstaterne.

Samtidig finder regeringen, at der skal være fokus på overholdelse af regler om databeskyttelse mv.

Det er desuden af forslaget uklart, hvad it-løsningen skal omfatte – f.eks. synes der lagt op til, at importtilladelser og importerklæringer skal afleveres til toldmyndighederne i papirform, hvilket ikke spiller særlig godt sammen med den digitalisering, der netop er i gang på toldområdet, og hvor al kommunikation mellem myndigheder og handlende fremover skal foregå elektronisk. Dertil kommer, at toldmyndighederne i EU i dag agerer ud fra en risikobaseret tilgang, hvorfor der er behov for en fælles EU-tilgang til netop risikoanalyse i relation til importen af kulturgenstande, således at snyd kan opdages, uden at det sker på bekostning af den legale handel.

Regeringen ser behov for afklaring af, hvad der fra Kommissionens side forventes af medlemsstaterne i relation til eksperter i ”alle kulturgenre”. Regeringen vurderer, at Danmark ikke i dag råder over den nødvendige brede kulturfaglige ekspertise og kulturfaglige kompetencer til at kunne vurdere alle de af forordningsudkastet omfattede kulturgenstande, men at der er forskellige danske aktører, som tilsammen har en bred ekspertise. Det samme vurderes at være tilfældet for flere andre EU-medlemslande. Regeringen finder på den baggrund, at de nødvendige kompetencer – via EU-Kommissionen – bedre kan opbygges på EU-plan, så det ikke bliver den enkelte medlemsstat, der selv skal opbygge sådanne kompetencer.

Der lægges med forslaget op til, at det skal finde anvendelse fra den 1. januar 2019. Det er væsentligt for regeringen, at datoen for anvendelse bliver realistisk, så såvel myndigheder som de legale handlende har tid nok til at omstille sig til de nye regler – herunder at det it-system, der indgår, kan nå at blive beskrevet, etableret og idriftsat og på en måde, der er omkostningseffektiv og sikrer en gnidningsfri administration.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt udvalget.